



DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 października 1971 r.

Nr 25

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

231 — z dnia 20 września 1971 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w niektórych państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego	241
232 — z dnia 29 września 1971 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich im. Mariana Buczka	242
233 — z dnia 29 września 1971 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych	243
234 — z dnia 4 października 1971 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zmiany zakresu działania niektórych naczelných organów administracji	244

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

235 — z dnia 24 sierpnia 1971 r. w sprawie przystąpienia Turcji do Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r.	244
236 — z dnia 24 sierpnia 1971 r. w sprawie przystąpienia Jemeńskiej Republiki Arabskiej do Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r.	244

231

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1971 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w niektórych państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady tworzenia funduszu zakładowego w 1971 r. w podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego oraz w zakładach tych przedsiębiorstw działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Fundusz zakładowy przedsiębiorstwa tworzy się z części osiągniętego przez nie zysku w 1971 r.

2. Przez zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w 1971 r. rozumie się zysk bilansowy skorygowany zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Wysokość funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie ustala się na podstawie wskaźnika procentowego udziału tego funduszu w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku.

2. Wskaźnikiem udziału funduszu zakładowego w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku jest stosunek procentowy sumy stanowiącej 4% planowanego na rok 1971 osobowego funduszu płac do kwoty osiągniętego średniego zysku w latach 1968—1970 obliczonego bez korekt przewidzianych w art. 6 ustawy.

3. Dla przedsiębiorstw nowo powstałych oraz powstałych w wyniku reorganizacji przedsiębiorstw dotychczasowych ustala się wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa jako stosunek procentowy sumy stanowiącej 4% planowanego osobowego funduszu płac na 1971 r. do planowanego na ten rok zysku bilansowego, z tym że w razie osiągnięcia zysku powyżej 110% zysku planowanego do ustalenia wysokości odpisu na fundusz zakładowy przyjmuje się za podstawę obliczenia zysk bilansowy w wysokości 110% zysku planowanego na 1971 r.

4. Jeżeli w okresie lat 1969—1970 suma zysku w jednym z tych lat różni się (jest mniejsza lub większa) od sumy zysku w roku poprzedzającym o ponad 50%, przedsiębiorstwo takie wylicza fundusz zakładowy według zasad określonych w ust. 3.

§ 4. Wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa ustala przedsiębiorstwo, a zatwierdza jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem.

§ 5. W przedsiębiorstwie, które w 1971 r. osiągnęło zysk większy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w tym okresie, odpis na fundusz zakładowy obliczony według wskaźnika określonego w § 3 nie może przekroczyć 90% zysku bilansowego.

§ 6. Przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy, jeżeli zysk osiągnięty przez nie w 1971 r. (§ 2 ust. 2) będzie o ponad 20% niższy od zysku roku poprzedniego.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa deficytowe oraz przedsiębiorstwa, które w latach 1968—1970 osiągnęły średni zysk niższy

od kwoty stanowiącej 3% średniego wykonanego osobowego funduszu płac na te lata, dokonują odpisu na fundusz zakładowy na 1971 r. w wysokości 40% kwoty, o którą poprawiono zysk w porównaniu do zysku osiągniętego w roku poprzednim, nie mniej jednak niż w wysokości kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1971 r. osobowego funduszu płac.

2. Jeżeli kwota, o którą poprawiono zysk, będzie niższa od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1971 r. osobowego funduszu płac, odpis na fundusz zakładowy nie może być wyższy od sumy, o którą poprawiono zysk.

3. W celu doprowadzenia dwóch okresów do warunków porównywalnych, przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 stosują korekty określone w art. 6 ustawy.

§ 8. Minister Handlu Wewnętrznego ustali zasady korygowania odpisu na fundusz zakładowy w razie stwierdzenia obniżenia przez przedsiębiorstwo poziomu obsługi konsumentów.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaże się szczególnymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, poprawy obsługi konsumentów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, w którym zajdzie konieczność zneutralizowania skutków obniżenia zysków wywołanych przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa (np. w przedsiębiorstwach hurtowych zmniejszenie zysku spowodowane rozwijaniem dostaw bezpośrednich przemysł-detal) może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy z przewidzianej na ten cel rezerwy funduszu zakładowego.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego, a w granicach limitów określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego dla poszczególnych central lub zjednoczeń:

- 1) dyrektor właściwej centrali, po zasięgnięciu opinii kolegium centrali oraz Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planem terenowym, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia

tych odpisów wynik wykazany w kwartalnych sprawozdaniach finansowych, a za podstawę rocznego odpisu wynik ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt wymienionych w art. 6 ustawy oraz w § 8. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się zysk od początku roku do końca danego kwartału.

2. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli dokonane w ciągu roku wypłaty zaliczkowe przekraczają sumę funduszu zakładowego na 1971 rok, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnych lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej niż przysługująca.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, traktuje się jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 13. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92, z 1960 r. Nr 22, poz. 127, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9).

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do tworzenia funduszu zakładowego w roku 1971.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

232

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1971 r.

w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich im. Mariana Buczka.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1970 r. Nr 25, poz. 204) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wyższą Szkołę Oficerską Służb Kwatermistrzowskich im. Mariana Buczka.

§ 2. Wyższa Szkoła Oficerska Służb Kwatermistrzowskich prowadzić będzie działalność dydaktyczną o kierunku ekono-

micznym, kształcąc i wychowując kadry specjalistów wojskowych przygotowanych do objęcia w Siłach Zbrojnych stanowisk wymagających posiadania wyższego wykształcenia zawodowego.

§ 3. 1. Ramowy program nauczania w Wyższej Szkole Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich w zakresie nauk innych niż wojskowe ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.